

Tieners laten 'Eerste' van Mahler onweerstaanbaar juichen

Klassiek

JeugdOrkest Nederland o.l.v. Jurjen Hempel, m.m.v. Pieter Wispelwey. Gehoord 11/8 Concertgebouw Amsterdam

●●●●○

Door FLORIS DON

Een goed jeugdorkest herken je aan de tomeloze muzikale energie. Het JeugdOrkest Nederland is daarvan wellicht het beste bewijs. Deelnemers zijn doorgaans veertien tot twintig jaar oud, volgen soms een conservatorium(voor)op-leiding maar stralen vooral een frisse onbevangenheid uit.

Aan chef-dirigent Jurjen Hempel om die energie in gerichte banen te leiden, hetgeen hij sinds 2000 streng maar enthousiasmerend doet. Na lange repetities en een tournee door Groot-Brittannië klonk donderdag in het Concertge-

bouw Rimsky-Korsakovs *Capriccio Espagnol* strak en gesmeerd. Concertmeester en harpisten toonden kittige uithalen, en de inzet beperkte zich niet tot de voorste lesenaars.

Veel somberder is *Schelomo* van Ernest Bloch, de peinzende koning Salomo indachtig („alles is ijdelheid”). Voor neerslachtigheid hadden orkest en cellist Pieter Wispelwey echter weinig geduld; orkestrale erupties werden gretig aangehaald, Wispelwey speelde lenig, opstandig en ongedurig.

Mahlers *Eerste symfonie* bleek toch nog lastige muziek, met name in het fragiele en moeilijk zuiver te krijgen openingsdeel. Het derde weinig: ingetogen passages ontroerden, magische verstillingsgretig over in parodistische boertigheid. In de finale liet Hempel zijn tienerorkest onweerstaanbaar juichen.